

Cám Ơn Bạn

Nam Du

Mảnh hồn này lang thang, Có biết đâu là bờ!
Và nhiều khi chói vầng, Biết đâu thực đâu mơ!
Đường trần đầy ngổn ngang, Ánh mắt như hoen mờ
Nhìn dọc rồi nhìn ngang, Ôi tâm hồn lạc lối.
Ngày nào lòng hoang mang, Mới biết ai là bạn.
Bạn tựa như ánh sáng, Soi tâm hồn nghi nan.
Ồ đường trần thênh thang, Ánh mắt như vô hạn.
Và cùng bạn ca vang, Khúc nhạc vui tha thiết.
Giá như tôi đã không gặp bạn, Đường dài phía
trước sẽ lắm lúc tôi đi lạc lối. Cuộc đời phía
trước màu hồng tươi, đâu dễ gì. Nên từ sâu
cõi lòng tôi, chân thành tôi nói cảm ơn bạn.

Sài Gòn, 23/3/2011